

ת"פ 150/06 - פאולינה ארוך נגד מ.י. פרקליטות מחוז הצפון-פלילי

בית משפט השלום בקריית שמונה

ת"פ 150-06 מ.י. פרקליטות מחוז הצפון-פלילי נ' ארוך
19/05/2014

בפני כב' השופט ניר מישורי לב טוב

מבקשת פאולינה ארוך

נגד

משיבה מ.י. פרקליטות מחוז הצפון-פלילי

החלטה

1. בפני בקשת הנאשמת (להלן: "הנאשמת") שכותרתה "בקשה לחזרה מהודיה" לפיה מבקשת הנאשמת לאפשר לה לחזור בה מהודאתה כפי שהתקבלה ביום 21/3/11.
2. להלן השתלשלות העניינים בקליפת אגוז:
 - א. בתאריך 19/3/06 הוגש כנגד הנאשמת כתב אישום המייחס לה עבירות גניבה בידי עובד וגניבה בידי מורשה.
 - ב. בתיק זה נוהלו הוכחות לאחר שהנאשמת כפרה בעובדות כתב האישום. הנאשמת היתה מיוצגת לכל אורך ההליך בידי ב"כ, עו"ד שרון נהרי.
 - ג. בתום דיוני ההוכחות הרשיע בית המשפט (כב' סגן הנשיא, השופט בן פיילס) את הנאשמת בביצוע עבירות גניבה בידי עובד לפי סעיף 391 לחוק העונשין, גניבה בידי מורשה לפי סעיף 393 לחוק העונשין וכן עבירה נוספת של רישום כוזב במסמכי תאגיד לפי סעיף 427 לחוק העונשין. הכרעת הדין ניתנה ביום 14/9/10 (להלן: "הכרעת הדין").
3. בהמשך להכרעת הדין הגיעה הנאשמת באמצעות ב"כ והפרקליטות להסדר מוסכם לעונש לפיו יבקשו הצדדים השתת עונש של 5 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, פיצוי ע"ס 35,000 ₪ לארגון נשי חירות ורכיבי עבירה נלווים. עוד סוכם בין הצדדים כי הנאשמת תצהיר בפני בית המשפט כי היא מתחייבת שלא לערער על הכרעת הדין שניתנה בעניינה.
4. בתאריך 21/3/11 הוצג הסדר הטיעון בפני בית המשפט (כב' ס. הנשיא סאאב דבור בתוארו דאז) לפיו הנאשמת תחזור בה מהכפירה, תודה בעובדות כתב האישום, תורשע והצדדים יבקשו לגזור על הנאשמת עונש מאסר בפועל לתקופה של 5 חודשים שירוצו בעבודות שירות, פיצוי ע"ס 35,000 ₪ לארגון נשי חירות ורכיבי ענישה נלווים (להלן: "הסדר הטיעון").
5. במעמד זה הצהירה הנאשמת כי הינה מודה בעובדות כתב האישום בהתאם להסדר הטיעון וכי ההסדר נעשה על דעתה ובהסכמתה (להלן: "הצהרת הנאשמת"). לציין כי גם בדיון זה היתה הנאשמת מיוצגת בידי

עמוד 1

בא כוחה עו"ד נהרי.

6. בהתאם להסדר הטיעון והצהרת הנאשמת התיר בית המשפט לנאשמת לחזור בה מכפירתה והרשיעה בעבירות המיוחסות לה בכתב האישום.
7. בתאריך 5/5/11 נשמעו ראיות הצדדים לעונש . במסגרת גזר דינו ציין בית המשפט כי הנאשמת הורשעה לאחר ניהול הוכחות בגין ביצוע עבירות גניבה בידי עובד לפי סעיף 391 לחוק העונשין, גניבה בידי מורשה לפי סעיף 393 לחוק העונשין וכן עבירה נוספת של רישום כוזב במסמכי תאגיד לפי סעיף 427 לחוק העונשין.
8. במסגרת גזר דינו אימץ בית המשפט את הסדר הטיעון שנערך בין הצדדים , לאחר ניתוח השיקולים לחומרה ולקולא והשית על הנאשמת את העונשים הבאים :
 - א. 5 חודשי מאסר בפועל שירותו בעבודות שירות.
 - ב. מאסר על תנאי למשך 9 חודשים שלא תעבור תוך 3 שנים מיום גזר הדין אחת מהעבירות בהם הורשעה.
 - ג. פיצוי ע"ס 35,000 ₪ לארגון נשי חירות. עד מעמד גזר הדין סכום זה כבר שולם לקופת בית המשפט להבטחת רכיב עונשי זה.כמו כן הודע לצדדים זכותם לערער לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מיום גזר הדין, 5/5/11.

טעמי הבקשה לחזרה מהודאה :

- א. הנאשמת טוענת כי הודאתה במשטרה התקבלה עקב לחצים שהופעלו עליה, מצבה הנפשי הקשה, הפחד בו היתה נתונה , העובדה כי היה זה מפגשה הראשון עם רשויות החוק ורצונה לסיים בתחנת המשטרה את חקירתה.
- ב. הסכמתה של הנאשמת לחזור בה מכפירתה ביום 21/3/11 נבעה מתוך "חולשה ומצוקה נפשית" וכי רק כיום, שנתיים לאחר מועד זה נודע לנאשמת מפי רופאיה כי סבלה בתקופה שאף קדמה לעריכת ההסדר מ"דכאון מג'ורי".
- ג. הנאשמת טוענת כי "אחת הסיבות להודייתה והסכמתה להסדר טיעון הנו : שידולה להגיע להסכמה מעין דא על ידי ב"כ בתיק וזאת בעיקר לנוכח חולשתה הנפשית ומצוקתה".

טענת יצוג בלתי הולם :

- בהתאם לפסיקה הנוהגת ביקשתי לקבל תגובתו של עו"ד שרון נהרי לטיעוניה של הנאשמת בנושא. בתגובתו מיום 18/5/14 מוסר עו"ד נהרי את הדברים הבאים :
1. עו"ד נהרי טיפל בעניינה של המבקשת במסירות וללא ליאות.

2. עו"ד נהרי טרח רבות להגיע להסדר הטיעון בעניינה של המבקשת.
3. לצורך ההסכם, נפגשה המבקשת עם עו"ד נהרי פעמים רבות במשרדו. לפגישות אלו ליוו את המבקשת בני משפחתה והיא מעולם לא באה לפגישות לבד. עו"ד נהרי הסביר פעמים רבות למבקשת את תוכנו של הסדר הטיעון. שמע את הערותיה ומעולם לא לחץ עליה להגיע להסדר.
4. הליך המו"מ עם המשיבה היה מלווה כל העת על ידי המבקשת ובני משפחתה וההסכם נעשה לשביעות רצון המשיבה ובני משפחתה.
5. בנוסף, בהסכם בדבר הסדר הטיעון, אשר עליו חתמה המבקשת נכתב: "הסכם זה נערך על דעת הסניגור בתיאום עם הנאשמת ובהסכמתה" וכן, בסעיף 2 להסכם נרשם: "ההסכם נערך ונחתם לאחר שהסניגור הסביר לנאשמת והנאשמת הבינה כי ההסכם אינו מחייב את בית המשפט, וכי בית המשפט רשאי לגזור כל עונש יראה לו הולם".
6. הוא אף מפנה לדברי בתה של המבקשת המעידה על אמה: "כולנו נרתמו. היום היא מודה ומתחרטת ומבינה שהמעשה חמור..."
- עו"ד נהרי מפנה לפרוטוקול הדיון ממנו עולה כי המבקשת היתה מודעת להליכים המשפטיים ומשמעותם.

ד. הנאשמת מציינת כי הגם שהבקשה מוגשת לאחר מתן גזר הדין קיימים תקדימים בפסיקה בהם התקבלו טענות נאשמים בבקשתם לחזרה מהודיה מ"נימוקים מיוחדים" כאמור בסעיף 153(א) לחוק סדר הדין הפלילי. לציין כי שתי הדוגמאות שניתנו עסקינן במתן רשות לנאשם לחזור בו מכפירתו בשלב הערעור (ר' התייחסות פרטנית בפרק הדיון והמסקנות).

תגובת המאשימה :

המאשימה טוענת כי אין להיעתר לבקשה וזאת מהטעמים הבאים :

- א. הנאשמת הורשעה בדין במסגרת הכרעת הדין שניתנה בעניינה וזאת לאחר ניהול הוכחות עד תום כך שלכל היותר מדובר בבקשה להחזיר הדיון לשלב הטיעונים לעונש בלבד.
- ב. לגופו של עניין טוענת המאשימה כי לא ניתן לאפשר חזרת נאשם מהודייתו לאחר שבית המשפט קם מכיסאו. זאת במיוחד לאחר שפסק הדין הפך חלוט בתום 45 הימים. במצב זה, אליבא המאשימה אין עוד סמכות בידי בית המשפט להתיר לנאשמת לחזור בה מכפירתה ויש לדחות הבקשה על הסף.
- ג. הנאשמת היתה מיוצגת בעת ההגעה להסדר הטיעון ואף חתמה על הסדר הטיעון בעצמה.
- ד. הבקשה לחזרה מהודיה הוגשה לאחר שהנאשמת סיימה לרצות החלקים העיקריים בגזר הדין לרבות עונש המאסר שרוצה בעבודות שירות ותשלום הפיצוי. גם מטעם זה אין משמעות מעשית להחזרת הדיון לשלב הטיעונים לעונש שכבר רוצה כמעט במלואו.
- ה. טענת מצבה הנפשי של הנאשמת בעת חקירתה במשטרה נבחנה על ידי בית המשפט במהלך דיוני

ההוכחות וטענתה בנושא נדחתה על ידי בית המשפט במסגרת הכרעת הדין.

1. לא הובא כל תיעוד רפואי התומך בטענות הנאשמת בגין מצבה הרפואי הקשה בו היתה נתונה עובר לעריכת הסדר הטיעון והצגתו בפני בית המשפט.

דין ומסקנות :

1. סעיף 153 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) התשמ"ב - 1982 קובע :

חזרה מהודיה

(א) הודה הנאשם בעובדה, אם בהודיה שבכתב לפני המשפט ואם במהלך המשפט, רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בו מן ההודיה, כולה או מקצתה, אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שיירשמו.

(ב) התיר בית המשפט לנאשם לחזור בו מהודייתו אחרי הכרעת הדין, יבטל בית המשפט את הכרעת הדין במידה שיסודה בהודיית הנאשם ויחדש את הדין אם הדבר מתחייב מן הנסיבות.
(להלן: "החוק").

2. לאחר עיון בבקשה על טעמיה ונספחיה, בפסיקה אליה הפנתה הנאשמת בבקשתה, בתגובת ב"כ של הנאשמת עו"ד שרון נהרי ובתגובת המאשימה מצאתי כי לא התקיימו במקרה שבפני נימוקים מיוחדים המצדיקים מתן הרשאה לנאשמת לחזור בה מהודייתה בתיק זה וזאת מהטעמים הבאים :

א. עיתוי הגשת הבקשה

סעיף 153 לחוק מתיר לנאשם לחזור בו מהודייתו ברשות בית המשפט "בכל שלב של המשפט"

במקרה שבפני ניתן גזר הדין ביום 5/5/11. במסגרת גזר הדין הודע לצדדים כי עומדים לרשותם 45 ימים לצורך הגשת ערעור לבית המשפט המחוזי וזאת בהתאם לסעיף 199 לחוק. לציין כי הנאשמת בחרה שלא להגיש בקשה לבית המשפט שלפניו מערערים להארכת מועד הגשת הערעור בהתאם להוראת סעיף 201 לחוק.

משכך לא יכול עוד להיות ספק כי פסק הדין שניתן על ידי בית המשפט בתיק זה הינו חלוט ולא ניתן לראות בשלב בו אנו מצויים היום, קרי דיון בבקשת הנאשמת בחלוף למעלה משנתיים וחצי מיום גזר הדין, משום חלק אינהרנטי של המשפט המאפשר הגשת בקשה לחזרה מהודיה.

ב. על אף קביעתי כי יש לדחות הבקשה מן הטעם כי הוגשה זמן רב לאחר שהפך פסק הדין במקרה שבפני לחלוט מצאתי כי יש לדחות הבקשה אף לגופה וזאת מן הטעמים לעיל :

1. בתיק שבפני נוהלו דיוני הוכחות, בית המשפט שמע את העדים והכריע דינה של הנאשמת ע"ס הראיות שהובאו בפניו. לאור כך, הרשעתה של הנאשמת אינה נסמכת על "חולשת הרגע" שנבעה

ממצב נפשי כלשהו או ייצוג בלתי הולם כי אם נובעת ישירות מקביעתו של בית המשפט במסגרת הכרעת דין מפורטת המנתחת הראיות שהובאו בפניו וקובעת אשמתה של הנאשמת בביצוע שלוש עבירות.

מכיוון שכך, לחזרתה של הנאשמת מכפירתה והרשעתה בדיון ביום 21/3/11 יש משמעות פחותה, אם בכלל, וזאת לאור הכרעת הדין שניתנה בעניינה של הנאשמת. סבורני כי המשמעות היחידה שניתן לייחס לחזרתה של הנאשמת מכפירתה בשלב בו היה נתון הדיון הינה לצורך הטיעונים לעונש בשעה שהינה עוד שיקול עליו נסמכים הצדדים בבקשתם מבית המשפט לקבל הסדר הטיעון לענישה מוסכמת בתום ניהול ההוכחות והכרעת הדין.

2. גם אם נראה בחזרתה של הנאשמת מכפירתה כחזרה מכפירה במשמעותה הרגילה ובית המשפט היה מתיר לנאשמת לחזור בה מכפירתה הרי שהדיון היה מוחזר לשלב הטיעונים לעונש ולא לשלב ההקראה וזאת בשל ההוכחות שנוהלו בתיק והכרעת הדין שניתנה בעניינה של הנאשמת במסגרתה הורשעה בביצוע העבירות לעיל.

למצב זה אין כל משמעות מעשית בשעה שהנאשמת סיימה זה מכבר לרצות את רכיבי עונש המאסר בפועל ותשלום הפיצוי.

3. הנאשמת תמכה בקשתה במסמכים רפואיים המציינים ממצאים דיכאוניים וחרדתיים אך מסמכים אלו מתוארכים לשנים 2013 ולכל המוקדם 2012 ואינם רלוונטיים לתקופה עובר לעריכת הסדר הטיעון, קרי חודשיה הראשונים של שנת 2011 וגם בכך אין בכדי לתמוך בבקשת הנאשמת למתן רשות לחזרה מהודיה.

4. טענת הייצוג הבלתי הולם -

מעיון בפרוטוקולים לרבות בדברי המבקשת כפי שבאים הם לידי ביטוי בפרוטוקולים אלו וכן בחלופת המכתבים שהוחלפו בין עו"ד נהרי והמאשימה הגעתי לכדי מסקנה כי המבקשת קיבלה ייצוג הולם אשר שם את טובתה לנגד עיניו וכי לא הופעל על המבקשת לחץ פסול על ידי עורך דינה עו"ד נהרי בהגעה להסדר הטיעון.

5. מעבר לנדרש, אציין כי בית המשפט דן בהרחבה במסגרת הכרעת הדין בטענותיה של הנאשמת בדבר נסיבות גביית עדותה במשטרה במהלך חקירתה (ר' לעניין זה עמודים 20-23 להכרעת הדין) וקבע מפורשות:

"לאור העובדה כי מצאתי לדחות טענות ההגנה בדבר נסיבות גביית הודעתה של הנאשמת, ת/18, הרי, שלמעשה מצויה בפניי הודאה שניתנה על ידי הנאשמת באופן חופשי ומרצון במסגרתה הודתה בהעברת דיווחים חסרים לארגון בדבר כמות הילדים במעונות ונטילת סכום של 25,000 ₪ לערך לכיסה".

6. הנאשמת מסתמכת בבקשתה על פסיקה התומכת כביכול בטענותיה. מעיון בבקשה מפנה הנאשמת לע"פ 3754/91, 4335/91 מדינת ישראל נגד קאסם סמאחת וערעור שכנגד אך גם בפסק דין זה נאמר במפורש כי הנאשם במקרה זה ביקש לחזור בו מכפירתו לפני גזר הדין, בית המשפט לא התיר את חזרתו מהודייה ובית המשפט העליון בשבתו כערכאת ערעור קיבל הערעור שהוגש על ידי הנאשם והתיר חזרתו מהודייה. לא בקשה לחזרה מהודייה בטרם גזר הדין כבקשה לחזרה מהודייה לאחר הרשעה

בעקבות ניהול הוכחות, חזרה מכפירה במסגרת הסדר טיעון, מתן גזר דין ושיהוי של שנתיים וחצי ימים בהגשת בקשה לחזרה מהודייה.

- ג. לסיכום, משקם בית המשפט מכיסאו בתיק זה, הנאשמת קיבלה ייצוג הולם בניהול תיקה, השתתה באופן בלתי סביר בהגשת הבקשה והיות הבקשה בלתי מבוססת הנני קובע כי לא התקיימו בתיק זה הנימוקים המיוחדים המצדיקים מתן היתר לנאשמת לחזור בה מהודייתה.
- ד. הבקשה נדחית.

המזכירות תעביר החלטה זו למבקשת, למשיבה ולעו"ד שרון נהרי.